

M-ai mângâiat

ALBERTO

M-ai mângâiat, copilă, și-n urma ta durerea
Mi-a sărutat obrații, m-a sărutat cu dor,
Dorințe pătimase-mi întunecă vederea
Te caut cu speranța ... în brațele-ți să mor.

M-ai sărutat, iubito... cu gura-ți de mătase,
Cu buze dulci de fagur cu mierea-mprăștiind
Arome parfumate de flori care-au să lase
Povestea-mi de iubire în lacrimi șiroind...

M-ai mângâiat, tu, înger cu aripi transparente
Prin care fericirea din vise o vedeam
Iar inima-mi de piatră în erupții ardente
S-a transformat pe dată pentru că te iubeam.

Mi-ai dus și trup și suflet și inimă și gând
În lumi din dimensiunea trăirilor profunde
Lăsând în urma noastră, noian de nori vărsând
Parfum de trandafiri ca lumea s-o inunde.

Tu ești acum departe, departe sunt și eu,
Pierdut înastă lume, te chem mereu la mine ,
Doar dragostea mai lasă pe cer un curcubeu,
O punte să aducă... sărutul meu la tine....
-